

PENSAT I FET

“És oportú tenir una veu en el món de les falles. És tard? No. Les falles són una cosa viva, en evolució constant i el nou *Pensat i fet*, forma part d'aquesta evolució. Hereta una capçalera històrica i l'esperit d'aquella revista, fallera i valencianista. Això era indestriable en un determinat moment, però el sentiment nacional es difumina quan la gent és espanyola i fallera. *Pensat i fet* ve a recordar una cosa que molts no han oblidat mai, que la festa, pel fet de ser d'ací, ha de ser nacionalista, perquè és un aspecte més de la nostra nacionalitat.” Amb aquest contundent tarannà, el director de la publicació, el periodista Toni Mestre, dissipa els dubtes sobre l'ingredient base que ha de lligar la salsa de l'etapa que inaugura la revista.

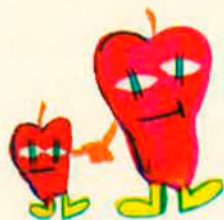

Pensat i fet torna a partir de la pròxima setmana i ho fa dins la més estricta ortodòxia fallera, amb l'habitual freqüència anual, aspecte que la identifica de totes totes amb la festa, amb el seu ritme, amb el seu cicle. Però 23 anys després de la seua extinció i amb els corresponents abismes oberts entre la festa i el món de la cultura, quin ha de ser el públic que ha de consumir el nou *Pensat i fet*? En el seu origen (1912) va ser una revista revolucionària, per la manera d'enfocar la festa, i ho va continuar sent durant els anys 40, perquè era l'única que s'editava íntegrament en català.

Després de més de dues dècades d'absència, el 24 de febrer reapareix la revista fallera 'Pensat i fet', amb maneres i ímpetu renovats. Edicions del País

Valencià ha recuperat la capçalera i Toni Mestre i Ricard Huerta, han fet el miracle literari i gràfic.

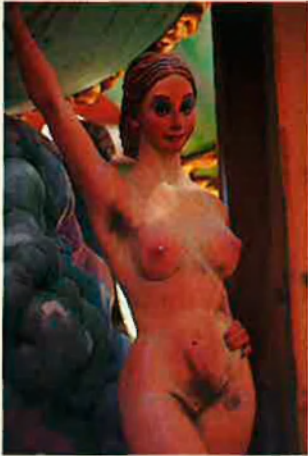

Sens dubte, aquest és el repte de la tercera etapa. “Avui –explica el director– el fet que siga una revista en català ja és un *handicap*, però nosaltres juguem a això. El fet que siga crítica i no coenta també significa un *handicap*, però nosaltres volem restituir la intenció original de la festa. No obstant, aspirem a una massa àmplia de lectors. I en aquest sentit, hem intentat que siga molt actual des del punt de vista estètic i del disseny. Pensem que en un planeta tan oficialment mort i tan popularment viu com és el de les falles, *Pensat i fet* té un lloc i un públic.”

Contravenint el significat de la capçalera, la revista ha costat de pensar i fer. Ha estat necessari vèncer la inèrcia d'unes dècades i les reticències que han sedimentat en l'àmbit dels creadors literaris i gràfics. La primera reacció, segons la impressió de Toni Mestre, va ser de rebuig, però la insistència ha adscrit al projecte una representativa nòmina d'escriptors, entre els quals brillen Manuel Vicent, Nèstor Luján, Joan Francesc Mira, Josep Vicent Marquès, Rodolf Sirera o Vicent Ventura, als articles dels quals s'afegeix l'enginy de Vicent Andrés Estellés i Bernat i Baldoví, interessants treballs històrics i didàctics sobre indumentària i música, així com un inevitable i pràctic plànol-guia per a moure's pels monuments. “És un punt de partida que pensem superar en anys vinents –apunta el director–. La roda estava molt rovellada i ha costat de posar en marxa. Hem fet un sumari molt ample i variat, adaptat a les noves tècniques, a tot color. Entra pels ulls.”

El premi a la investigació de la comunicació de masses

CREIX el cant que s'escriu amb allò que no es diu
i que està a punt de rompre els prudentíssims vels.
Però qui canta es mor si aleshores no diu
que, en recordar-te, creix el cant, semblant un piú
que s'obri pas, enterc, per les frondes dels pèls.

AIXI és i així vol el poeta que es diga.
Si a les seues entranyes amoroses li cous
-li cous amargament, oh esvelta i tendra amiga!-,
cert és que tens, també, el remei en la figa,
per tal que no li pesen d'aquella forma els ous.

PERQUE és un pes. Potser siça, només, un
[pes.
La vida, per tu, em pesa, i el seu pes es concentra
allí. La vida em pesa, i em penja, i no puc més.
Amiga, oh bona amiga! Ja saps: o tot o res.
Tu no saps, tu no saps el defici que m'entra!

ALTRES diran la teua increïble esveltesa.
O el teu davantal blanc. O, també, els teus braons.
Jo només et puc dir que tinc la vida encesa
i em penja, fatigosa, i no saps com em pesa.
Car tu no saps com pesen, quan pesen, els collons.

TORNADA

Jo diria la teua condició d'espiça.
Jo diria, també, d'aquest vent de ponent.
Però m'agradaria molt més, oh bona amiga,
açar-te en un tendre grapat, tota la figa,
encara que m'haqués de morir de repent.

Vicent Andrés Estellés

SOCIETAT

Andreu Alfaro

Rosa Torres 94

Artur Heras

de la Generalitat de Catalunya Ricard Huerta ha estat l'encarregat d'indumentar les pàgines amb una gradació de colors, de la suavitat de la pre-primavera a la duresa fosca de la crema. "La qüestió més important era que hi haguera una idea de conjunt -aclareix el director d'art-, un sentit de cos. Que el *Pensat i fet* no fóra tan desgavellat com són les revistes falleres o la mateixa falla. La maqueta és un poc especial: ordena el caos deixant marge a la imaginació. Ho resolc amb una espècie de caselles, pensant la revista no pàgina a pàgina, sinó a doble pàgina. Això confereix un sentit apaisat al lector i li evita la temptació de fullejar."

Ricard Huerta ha refet també la capçalera, tret a partir del primer disseny del 1912, i ha emmarcat la copulativa en un cercle d'informació que no pot dissimular el parentiu amb un bunyol, un altre dels ingredients de la festa. El treball innovador del director d'art es veu enriquit amb la participació d'artistes plàstics de la solvència professional de Miquel Navarro, Andreu Alfaro, Rafael Armengol, Manuel Boix, Artur Heras, Xavier Mariscal, Molina Ciges, Carme Vidal, Rosa Torres o Castejón. Sense oblidar la important col·laboració del fotògraf Francesc Jarque i el dibuixant Ortifus, que han realitzat una magnífica auca, ni la participació d'El Gat Invisible.

"He volgut vincular al projecte -diu Toni Mestre- gent que no sols no havia fet res sobre les falles, sinó que damunt fugien de València per falles. Era un repte que m'havia proposat. La gent cada vegada té més clar que la festa fallera és un moviment de carrer, a pesar que la Junta Central Fallera l'haja segregada. *Pensat i fet* pot representar un instrument en aquest sentit." M. A.

